

bolwerk

ND SKETCHES OF ENGLAND

JOBRECHT

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt U bij ons in voorraad.
Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL   O B R E C H T

A.J.M. v.d. WAART

Willemsparkweg 74
telefoon: 79.02.33   Amsterdam - Zuid

**I
N
S
T
I
T
U
T**

**ANNO
1913**

C   H   O   E   V   E   R   S

EENJARIGE BEROEPSOPLEIDINGEN:

SECRETARESSE, AFD. SECRETARESSE, EUROPEES
SECRETARESSE, RECEPTIONISTE, STENOTYPIST(E)

DIVERSE CURSUSSEN:

MODERNE TALEN (BEGINNERS, GEVORDERDEN;
HANDELSCORRESPONDENTIE, CONVERSATIE)
STENO, TYPEN, BOEKHOUDEN, M. B. A., MIDDENSTAND, ETC.

Vraagt prospectus - Adviezen zonder verplichting

VAN BAERLESTRÄAT 11-13   TELEF 72 31 28 - 72 71 56   AMSTERDAM-Z.

SPORTING GOODS CY N.V.

DIR. H. EILERS

**48, CORN. SCHUYTSTRAAT
AMSTERDAM**

De leverancier van het
PIUS X schooltenuue !!

TELEFOON 79 67 57

redactioneel

Zoals jullie in het vorige nummer hebt kunnen lezen, is de oude redactie afgetreden en een nieuwe ervoor in de plaats gekomen.

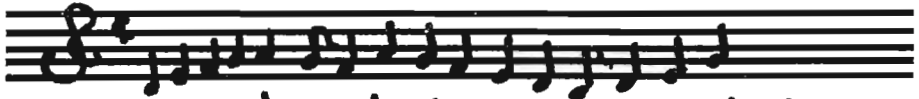
We zitten natuurlijk vol idealen en goede voornemens. Het is in ieder geval voor ons hoopgevend begonnen wat kopij betreft en we danken iedereen die hieraan heeft meegeholpen.

Nu we het toch over kopij hebben, willen we nog eens benadrukken dat BOLWERK 'n schoolblad is, waarin door scholieren moet worden geschreven. Wij vragen dan ook iedere Piusaan, ideeën, meningen of proza in te leveren. Hopelijk is, wanneer deze BOLWERK uitkomt, de kopijbus al hersteld, dat kan hier de kopij in gedeponeed worden.

Dan, wat dit nummer betreft. Er is niet alleen in geschreven door Pius X'ers, maar ook door twee oudleerlingen, L. Plasman en Peter van Heugthum, maar dat zien jullie wel.

De redactie.

oe-nigh voedsel van myn jeugd
Fonteyn van meyn geluck en vaeught.

SAMENSTELLING REDACTIE

J. Rohmann	4G	eindredactie
H. Gazendam	3D	redactie
B. Meulenhoff	4B	.. ..
R. v. Soest	4B	.. ..
V. Zimberlin		tekenares

BOLWERK heeft tevens
nog de medewerking van
de beste fotograaf, die
onze school ooit bezeten
heeft: Leo Plasman.
U ziet hem hier in volle
actie.

ståndje 7.

ståndje 13b

KRITIEK

O, o, o wat was de eerste Knolwerk van dit jaar weer representatief voor de hele Pius X-gemeenschap. Zo vol leuke dingetjes, over sport en de nato en een zéér interessant artikeltje over een wereldregering. Meyerman heeft wel verstand van dat soort dingetjes, maar mensenkennis heeft hij niet. Mensen hebben oorlog net zo hard nodig als bijv. voedsel. En dan die middenplaat op kááámerformaat, om op de binnenkant van de w. c. deur te plakken, zeer stimulerend. Daarna twee pagina's die ons ervan overtuigen moeten, dat de nieuwe school er komt; maar dat wisten we al járen. Natuurlijk ontbrak het traditionele zeer originele interview niet. Toch niet overgepend uit Okki, hè jongens? Over traditioneel gesproken: Het jaarlijks geleuter over die heerlijke vakantie stond er ook weer in, met van die schattige fotootjes (wat is onze King and father weer diep gezakt). Verder een fijn artikel over doje Egypters. Ik zie reikhalzend uit naar het vervolg. En dan, als klap op de vuurpijl, een ironisch advertentietje (ha, ha), dat heel onsuldig (sorry, onschuldig) wil doen voorkomen, dat het trouwe schip Knolwerk strandt. Jullie lopen wel met een plank voor je hoofd?

"De Redactie is verheugd U een septemhernummer te kunnen aanbieden", maar hij moest wel weer vól, hoe dan ook.

cor van keuk 4H

COMMENTAAR VAN OUD-EINDREDACTEUR

O, o, o wat is dat weer een enorme kritiek, en zó representatief voor de Pius X-gemeenschap. Iedereen kan zien dat v. Keuk overloopt van mensenkennis en vooral ook, dat de w. c. aldaar bepaaldelijk éen leeg aanzien vertoont. Nee, Keuk, het wás leuk, we hebben gelachen, maar waaróm dit "Knolwerk" nu zo slecht is, dat vertelt deze kritiek ons niet. Op verstandelijke wijze zullen wij ons standpunt nog eens uiteenzetten:

BOLWERK is een schoolblad. De kwaliteit van de inhoud der stukjes in een schoolblad wordt bepaald door alle leerlingen. Een schoolbladredactie heeft daarom geen direkte invloed op de inhoud der artikeltjes en draagt er geen verantwoordelijkheid voor. Wél is de redactie verantwoordelijk voor de opmaak en de illustratie. Een redactie kan uit twee systemen kiezen:

1. Een blad vol artikeltjes, gedichten en commentaren, zonder al te veel illustratie. Voor een redactie een wel zo gemakkelijke methode. Zo'n schoolblad wordt echter niet gelezen.
2. Een opvallend blad, waarbij het accent ligt op de lay-out, de tekeningen, collages, foto's, grafische grapjes enz. Een soort bladerblad dus, dat het stempel van de desbetreffende school draagt. In zo'n blad bladert men wat, ziet men hier en daar iets leuks, en leest men een of ander artikeltje dat de aandacht trekt.

We hebben geprobeerd de 10de jaargang van BOLWERK in deze laatstgenoemde stijl te

maken. Het is logisch, dat ons laatste nummer in de geest van de gebeurtenissen op school en in die van de toen net geëindigde vakantie was samengesteld. Onze methode heeft in ieder geval bij Cor zijn uitwerking niet gemist. Hij heeft Bolwerk gelezen en heeft geschreven. Dat hij niet van dergelijke illustraties houdt en de inhoud van de artikeltjes afkeurt, daar kunnen wij verder niets aan doen. Hij zelf wèl! Hij had per 1 oktober zelfs redakteur kunnen worden en hij kan nog steeds zelf gedichten, stukjes en goede kritieken (met motivering en alternatief) schrijven.

p. sloep en f. meijman
6 b

---

binnengekomen

Reacties

SCHOOLBIJDRAGEN

In het begin van het schooljaar krijgen onze ouders een beleefd schrijven van 't schoolbestuur of ze de schoolbijdrage à f 78,50 willen storten. Dat doen ze en de ken dan: "Nu zijn we ervan af." Dat dacht je. Reeds de eerste week komen de leerlingen bij hun ouders f 5,- handenarbeidgeld, f 2,- voor tekenen, f 3,50 voor godsdienst etc. halen.

Dan krijg je nog de nodige leerboekjes die aangeschaft moeten worden. Niet te verwaarlozen is tevens het bedrag, dat betaald moet worden voor de boeken van het lopende leerjaar, maar daar gaat het nu niet over.

Nu wilde ik even vragen: kan dat handenarbeidgeld en zo nou niet gelijk met de hierboven genoemde schoolbijdrage gestort worden? Het is ook zo lastig, dat steeds geld meenemen. Je verliest het gauw, en misschien lopen er minder betrouwbare lieden rond. Het is maar een suggestie.

Marlies Wijermans

Verder stelde dr. G. Verberne ons voor om eens uit te kijken naar een betere naam dan Bolwerk.

Na enig vergaderen hebben we deze suggestie verworpen, omdat we onder deze naam nu eenmaal bekend zijn en het een hoop werk kost het bij de nodige instanties te wijzigen.

Bovendien is BOLWERK helemaal niet zo'n gekke naam, al zijn er betere, bij voorbeeld, zoals A la CARTE van het Cartesius Lyceum, of Ulovelen van de Martinet-school voor Ulo.

Toch zijn we dankbaar voor dit voorstel. Als er nog iemand iets in z'n gedachte heeft, kriebel het op een blaadje en geef het aan een van de redactieleden.

We kregen verder nog een uitgebreid protest tegen het

reglement

binnen van

ANITA MOERMAN (4 H) :

HET

REGLEMENT

Bij het herhaald overschrijven van het Reglement ben ik tot de konklusie gekomen, dat dit Reglement voor leerlingen zeer aanvechtbare bepalingen bevat. En omdat de leerlingen verreweg in de meerderheid zijn, lijkt het mij nuttig deze dingen eens te noemen. (Zuivere logika. Red.) Het Reglement wordt dan tevens korter, iets wat op zich zelf al een hele verbetering is. (En dááár komt de aap uit de mouw. Red.)

Punten van kritiek

- A. In artikel 3 zou ik 'buiten' geschrapt willen hebben. (De redactie vraagt zich af wat Anita van plan is. Red.)
- B. Kleding en uiterlijke verzorging (ook art. 3) doen niets af aan de schoolprestaties van een leerling, wat toch het belangrijkste is, of niet soms. (We zullen over dit netelige probleem eens een redaktievergadering houden. Red.) De naam van een school zal er ook niet onder lijden, wanneer een leerling zich kleedt zoals hij wil. Er zijnschoolen waar dit gebeurt, en die toch geen slechte naam hebben. (Zou Anita een voorbeeld willen noemen? Red.) En mochten er dan enige leerlingen minder op school komen, och, er heerst toch al overbevolking.
- C. Art. 9. Een kleine toevoeging "ook de 4de klassers" en dan geschrapt "doch uitsluitend op de kleine cour". (Natuurlijk moet er ook iets geschrapt worden, want anders had Anita twee woorden meer over te schrijven, en dat maakt op 100 reglementen 200 woorden. Red.)
- D. Art. 10 schrappen 'dichtbijwonende' en i. p. v. 'thuis', "buiten school". De snackbar bijv. Red.)
- E. Art. 13. Deugdelijk schrijfgerei is al te veel, zodat de toelichting (vulpen, schriften, e. d.) overbodig is. Ook schrappen het gedeelte over 'in goede staat verkerende boeken' enz. (Anita stelt voor: schrap art. 13 helemaal. Red.)
- F. Art. 17 is een verzoek en hoort niet in het Reglement thuis. (Weer eentje minder. Red.)
- G. Een algemeen bezwaar tegen alle overige artikelen: er wordt met vloeiende volzinnen inclusief taalfouten gezegd wat een leerling (bijv. Anita. Red.) in een paar woorden kan schrijven.

Opmerking van Red.

In de agenda staat alleen nog maar een uittreksel van het Reglement. Verder denkt de nijvere Bolwerklezer misschien na het doorlezen van dit stukje: "heeft de redactie iets tegen Anita". En dit is inderdaad zo. De bijdragen van A. worden hogelijk gewaardeerd, maar laat ze alsjeblieft wat duidelijker schrijven. Ze bezorgt ons hoofdpijn met haar stukjes.

S

EX

ONZE AMORISTISCHE (SSST) RUBRIEK

Ongetwijfeld hebt U tot uw grote verbaring - laten we het maar zo zacht uitdrukken - moeten opmerken, dat een onopvulbaar hiaat in de vorige BOLWERK was beklad met collages e. d. U hebt natuurlijk direkt begrepen, dat deze ruimte eigenlijk onze 'plek' had moeten zijn.

De oorzaak van ons wegblijven moet gezocht worden in het feit, dat de alom geprezen deskundigen G. (ustavus) en A. (drianus) zichzelf hadden uitgenodigd tot het bijwonen van een twee maanden durend congres over vaktechnische problemen in Parijs, Rue des Brigands. Daar G. en A. uiteraard niet gemist konden worden, hebben zij plichtsgetrouw deze uitnodiging aanvaard. Omdat U toch niet in het verslag van dit congres bent geïnteresseerd, geven wij er een uitgebreid verslag van.

VERSLAG

Lijst van congresleden:

G = voorzitter
A = voorzitter
P = griffier
deH = de hamer

Agenda:

- 1) koffie
- 2) pauze
- 3) oriëntatiefilm:
"De baan der begeerten"
- 4) praatje aan de bar
- 5) opening
- 6) verkiezing bestuur.
G en A treden af, stellen
zich herkiesbaar. P en
de H ook.
- 7) Waarom zijn we hier
gekomen.
- 8) Helaas zoek. Politie
doet nasporingen.
- 9) Thee
- 10) Sluiting.

Het vaststellen van de agenda
nam één maand en dertig dagen
in beslag.

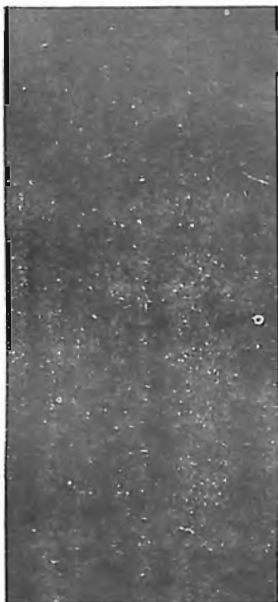

Behandeling Agenda

- I a) G zonder melk met veel suiker
b) A met melk en zeer veel suiker
c) P zonder melk, suiker of water
d) De H. is vegetariër
- II Aan de pauze komt een eind.
- III Wij hebben genoten
- IV Het gind over de film (uit kiese overwe-
gingen geen nader kommentaar)
- V De H gaf door een doffe klap te kennen,
dat hij zich met deze handelwijze nauwe-
lijks kon verenigen, en G suste hem.
- VI Tot hun stomme verbazing werden zowel
G als A als voorzitter herkozen. Men moet
namelijk weten, dat G en A een drievou-
dige stem in het kapittel hebben. P en de
H vragen zich nog steeds af waarom zij nu
niet voor deze taak uitverkoren zijn. Zij
stelden zich echter alras herkiesbaar voor
hun oude functies, te weten griffier en
hamer.
- VII Het antwoord op deze vraag zal in de be-
handeling van punt 8 staan.
- VIII Dit punt is nog steeds zoek. Algemeen
wordt aangenomen, dat het niet belangrijk
was.

- IX G. zonder melk, veel suiker. A. met melk en zeer veel suiker.
 P. zonder melk, suiker en water. De H. is nog steeds vegetariër.
- X De H. gaf door middel van een doffe klap weer zijn misnoegen over het gebeurde kenbaar. A. suste hem . . . .

Gustavus en Adrianus,
 experts op amoristisch gebied

Afscheid

Ons weerzien was een teleurstelling
 voor ons allebei.

We waren niet meer die we dachten
 hoewel je vrolijk was en lachte,
 wist ik het, je liefde was voorbij.

Ik voel me eenzaam maar niet alleen
 want ik heb vrienden om me heen

Maar zij kunnen het niet zien
 ik wil dood, morgen misschien

yvonne

Het heden is in de eindeloos immense tijd een punt
 Elke seconde een nietige levensmunt
 Morgen is averechts vandaag.

Ogenschijnlijk blindende, kringzilveren branding
 schuimspattende verzameling
 witte cirkelslagen,
 overvloeiend,
 Landing met wazige raas.

d. warmerdam

Regen tokkelt in de dakgoot
 zijn pizzicato en strijkt de rest
 van zijn opus in de regenpijp.

i. duppen

peyton place

Sinds de oorlog en ook wel daarvoor, wordt ons land overspoeld door Amerikaanse films. De meeste zijn van een nogal laag gehalte, al zijn er natuurlijk gunstige uitzonderingen. Series als Mr. Ed en De Munsters zijn zo ver gezocht, dat ze niet of nauwelijks leuk zijn te noemen; andere zijn te hard of te zoetelijk. Maar de ergste van deze prullen is toch wel Peyton Place, een draak van een stuk, dat helaas veel mensen thuis houdt. Van het boek van Grace Metalious wordt geen spaan heel gelaten. Dit heus niet zo omvangrijke werkje werd opgeblazen tot een serie met een enorm aantal delen (ik geloof, dat ze nú nog bezig zijn met opnemen).

Peyton Place is een van de meest zwaarwichtige stukken die ik ooit heb gezien; dat is een van de redenen waarom ondergetekende er zo'n hekel aan heeft. De dialogen zijn allemaal even zwaar geladen. Een lachje kan er niet af; o ja, zo'n grimmig of zo'n wijs begrijpend lachje, maar verder is het (letterlijk) huilen met de pet - de glycerinetraanen vloeien rijkelijk. Het is allemaal even aangrijpend. Gelukkig wordt er, om de boel wat minder eentonig te maken, om de vijf afleveringen wat humor in gestopt (je weet wel, van die tijger en die tank). Dat maakt het nog een beetje te verteren.

Volgens de toelichtingen is Peyton Place een gemiddeld Amerikaans dorp. In zo'n gemiddeld dorp wonen (neem ik aan) gemiddelde mensen, en het kan er bij mij niet in, dat gemiddelde mensen op deze manier over bepaalde onderwerpen praten. Als het is zoals de schrijvers en producers van deze serie het doen voorkomen, dan miet Amerika vol gekken en zwaarmoedige mensen zitten.

Na deze afkrakerij (eindelijk) iets goeds: de acteurs van Peyton Place zijn over het algemeen erg goed; de karakters die ze moeten uitbeelden zijn ontzettend moeilijk, zoals Allison McKenzie de dromerige, Matt Swain de wijze begrijpende figuur, die iedereen als grootvader zou willen hebben, George Anderson de zielige gek, Paul Hanley, de cynische wraakzoeker, Elliot Carson de onschuldig veroordeelde, en ga zo maar door (het zijn er zoveel). Deze karakters zijn vooral moeilijk door hun onwaarschijnlijkheid. Ze zijn zelf niet vreemd, maar dat ze in één dorp worden samengepropt vind ik ronduit idioot.

Een serie als Coronation Street is o. a. daardoor beter te pruimen.

Ik ben me ervan bewust, dat ik met deze (afbrekende?) kritiek kwaad bloed heb gezet. Degenen die me dat kwalijk nemen, kunnen hun schriftelijke kritiek aan de redactie kwijt.

R. J. G.

Zwaaiende zoeklichten zwenken
over bloedige bedorven aarde;
blaffende bloedhonden met grimmige
grijnzende vuurmonden
verdelgen mij,
of niet mij, maar haar, of hem.
Sterf, een tank,
dreunend draaiend door droog slijk;
gevalLEN staar ik in de lichtende duisternis.
Fataal dat licht, dood, in de rug
ik zink kwijlend in zijn bloed
onmerkbaar voor iedereen werd ik vermoord
alleen, hij wist niet dat hij het deed

stick

God,
waar blijf je,
of ben je er niet.
Jawel, ik weet
dat het bewijs
voor je eeuwig bestaan
moet komen
uit het hart,
maar geef me dan zo'n ding.

stick

uit de eerste
Klas !!
...

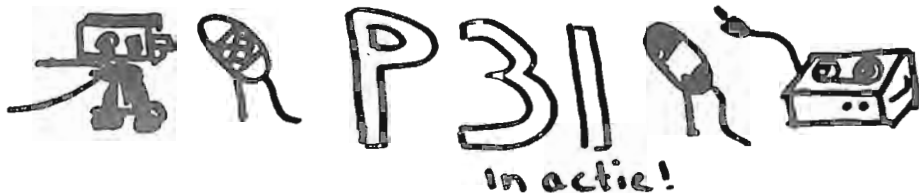
De eerste schooldag ging nog wel.
Volgens mij ging veel te vroeg de bel.
Het viel mij nog al erg mee
En ik sliep die avond wel te vree
Ik dacht, dat heb ik gehad, maar dan
zoveel mogelijk m'n best doen, zo goed ik kan
Ik vond dat dit nog niet zo moeilijk was
maar dat zal nog wel komen in de hogere klas.
In ieder geval ging het nogal goed
Dat komt misschien omdat de hele klas z'n best doet.

Cokkie Wouters 1B

RASSENDISCRIMINATIE

Wat een sensatie,
die rassendiscriminatie.
Al die blanken hebben gedachten
om het zwarte ras te slachten.
Wat hebben we tegen die zwarten
om hen zo te tarten.
Het zijn toch ook mensen
en die maar één ding wensen.
Daarvoor strijden zij ook terecht
voor hun even grote recht.

marijke bugter 1B

Wij bezagen de werkmethoden van ons aller dr. Toontjes, de briljantste interviewer aller tijden. Hier een neutraal verslag, gebaseerd op waargenomen feiten.

Reeds enige tientallen jaren heeft ons research-team P-31 zich bezig gehouden met het fenomeen - Toontjes, het genie in het interviewen. Deze dr. Toontjes speelt het bv. tijdens een interview-onder-de-koffie klaar, zijn slachtoffer geheel van mening, over wat ook, te doen veranderen. Hij speelt met woorden en overtuigingen, als waren het rollende knikkers. Voor zo'n man is het een hobby, mensen op het politieke vlak te onderwerpen.

Hij is van vele zijden benaderd om op deze wijze beroemde politici te grazen te nemen, maar dat wil Toontjes niet.

Doch niet alleen politici komen huilend van Toontjes vandaan, ook wiskundigen. Er wordt gefluisterd, dat ene Einstein, onder zijn interview met Toontjes, heilig begon te zweren dat het kwadraat van negen, drieënzeventig zou zijn. Zo heeft onze Toontjes (een Nederlander, inderdaad) eens een soepballetjesmagnaat zo ver gepraat, dat de sufferd zich in de bretels en sokophouders wierp.

Een meesterlijke zet van Toontjes is, aan het begin van elk vraaggesprek, achteloos een stukje veterdrop (ja, de man houdt van veterdrop en eet niks anders; dit is dan ook de beruchte Achillespees van Toontjes!) in de mond te steken en als een vallend rotsblok de vraag af te vuren naar wat de ondervraagde tijdens dit gesprek niet had willen zeggen; hij zou er dan niet over vragen. En steeds ratelt de stumper dan braaf zijn hartsgeheimen op. Toontjes glimlacht bescheiden en weet: ik heb de ellendeling weer.

Misschien herinnert U zich nog de verdwijning van een Chinees staatsman, welnu, hij was door Toontjes geïnterviewd, en is nu Japans kloosterling, zich in leven houdend met sinaasappelpitten.

Ook zult U nog de ontvoering weten van een destijds wereldberoemde beatgroep. Het was geen ontvoering, het was een vraaggesprek met Toontjes, waarin hij de nuttelosheid van hun bestaan aantoonde. Vele onderzoekingen van ons P-31 team hebben tot de conclusie geleid, dat de jongens momenteel in de New-Yorkse parken schoenpoeters zijn.

De vraag is, hoe wij meer te weten kunnen komen over Toontjes en zijn wijze van werken. Nr. 5 van ons research-team P-31, een Molmans, vond hier echter iets op. Hij bedacht dat als je iets van Toontjes wilde weten, dit alleen kon als Toontjes het zelf goed vond. Molmans is een jonge, driftige knaap, met gevoel voor zijn vak. Hij had het aardige idee, Toontjes te laten interviewen, desnoods door hem zelf.

Wij gaven veel publiciteit aan het geval, zodat Toontjes niet terug kon krabbelen.

Hij, Molmans, zou het persoonlijk aanpakken.

Wij laten nu Toontjes zelf aan het woord, in Het Gesprek met Molmans, waarvan wellicht zijn reputatie afhing. Het is begrijpelijk, dat het vraaggesprek langer dan gewoonlijk duurde; wel te verstaan zesenvijftig dagen, of ruim dertienhonderdvijftig uur. Er zijn gewoon enige stukjes uit gehaald, met hier en daar een opmerking van de persmannen van P-31.

Molmans : Uw beroep is . . . ?

Toontjes : Ik geloof, dat er wel gelijkenis is tussen het uwe en dat van mij.

Molmans : U bent dus interviewer?

Toontjes : Natuurlijk, slimmerik, of ben ik soms bekend door mijn schoenmaat? (Deze bleek drieënveertig te zijn - P-31)

Molmans : Juist. Bent U getrouwd?

Toontjes : Ja, met een zuster in de havermost!

Molmans : Hoe is de zaak Rinus Rompslomp in zijn werk gegaan?

- Toontjes : (achteloos)
 : Ach, ik zag deze eerste minister reeds in de kleuterschool met zijn blokker prutsen, en dacht toen, dat ik de lollige broek toch eens moest beetnemen.
 (bandrecorder begeeft het; de magnetische laag kan veel verdragen, maar dit is te erg. P-31)
- Molmans : Hoe oud bent U nu?
- Toontjes : (op zijn vingers tellend, murmelend) Dat zal, eens kijken, tien min drie is zeven, en de bomen zijn ook blauw als de stoepranden verkleuren, een jaar heeft twaalf maanden en ik heb een daf. Honderd drieëntwintig. Maar dat klopt niet.
 (krenterig) : Ik doe het echt niet over!
- Molmans : Juist, dank U. Hoe laat gaat U 's avonds eten, dr. Toontjes?
- Toontjes : Ik eet zelden. Twee, drie biscuitjes in de maand houden mij ruimschoots op de been. Ook een metertje veterdrop gaat er soms wel in. Zijn de spruitjes de laatste tijd duur?
- Molmans : Dat weet ik echt niet. Ik zal het mijn vrouw Eugeria vragen . . . .

Onze Molmans had gefaald en was aan het eind van zijn Latijn (dat hij overigens vloeiend beheerste, evenals drieënvijftig andere talen). Toontjes zegevierde; men vraagt zich nog af, hoe één mens zó goed kan zijn. Wij hebben Molmans ontslagen; volgens het archief zit hij nu in Afrika, alwaar hij de analfabeten het tellen bijbrengt. Dit dus over een armzalige poging onzerzijds, Toontjes technieken te doorgronden.

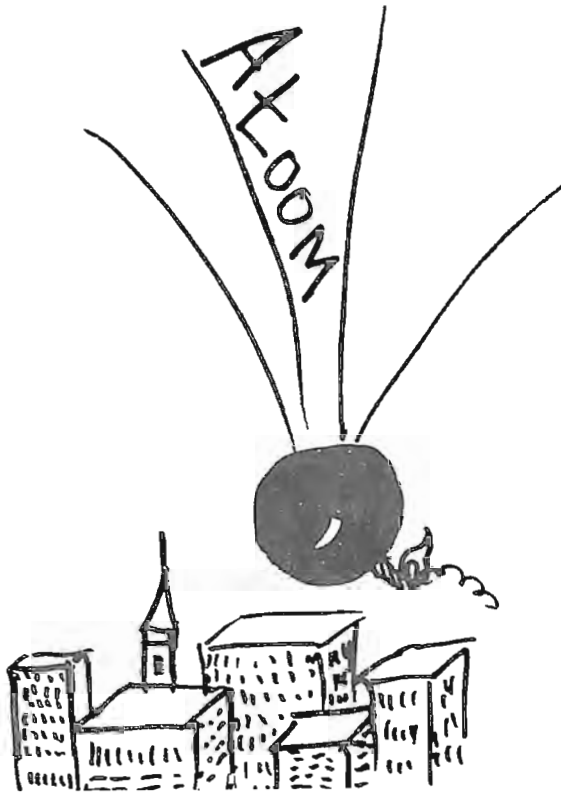

Als toetje van deze fraaie maaltijd boordevol wetenswaardigheden over gedurende vijftien jaren Neerlands geniaalste persoon, enige losse opmerkingen.

- I Het gehele interview kan de belangstellende lezer komen beluisteren in de discotheek van ons research-team, juist . . . P-31, op kantooruren. Kosten vrij.
- II Een recente opmerking: Toontjes gaat de laatste jaren erg achteruit. Men heeft hem de afgelopen dagen geiten en zelfs stoelpoten zien interviewen. Wij betreuren dit alles zeer.
- III De moraal (ja, die is er!) van het verhaal:
 Waardeer de listige interviewers, die handige schurken, en de vernuftige ondervragers, want zij houden met hun vaak lastig beroep de Waarheid in de Wereld.

Tot wederlees.

marcel gazendam

SECOND SILENCE

Stilte
zachte rust
alleen het
geluid van
een ontploffende atoombom
onderbreekt
de stilte
.....
Rust zacht.

F. de S.

M A S C O T T E

O, kleine mascotte
weet je wat je moet doen
maak 't gauw net als toen
breng hem dan
als 't kan
weer bij mij

kleine mascotte
waarom blijft hij zo koel
jij weet wat ik voel
kleine mascotte

ik heb verdriet
zie je dat niet
't was geen gril
alleen jij weet precies wat ik wil

kleine mascotte
stuur 'm vlug naar me toe
het waarom en het hoe
dat weet jij
wat is m'n lot, o kleine mascotte
alles wat mooi leek
is stuk

heus, ik vertrouw
enkel op jou
toe breng me nog één keer geluk

hedy sept. '68

OPENBARING

Ik wil met hem praten
hoe goed het was hopen
te minnen en niet te haten
hoe goed het was te lopen
door zonverlichte straten
Tot aan vandaag

Ik wil met hem praten
hoe goed het was te speuren
naar al de goede dingen
waarvan de bloemen geuren
en waarvan de vogels zingen
Tot aan vandaag

C.C.

Weet je wat de mooiste sport is? Net doen alsof je er géén bent. Alsof je buiten die bedrijvige, roerige, zakelijke mierenhoop staat die we mensenwereld plegen te noemen. Bedrijf deze sport eens in je vakantie, als je niet in de machine, maatschappij genaamd, meedraait. Ga gewoon eens naar de Dam, mensjes kijken, of ga mee naar Engeland. niet voor die Tower, die kennen we zo onderhand als onze broekzak zonder er ooit geweest te zijn, maar gewoon voor die mensen.

Voor die vreemdeling: Pa Toerist maakt juist een foto van Ma, Mien en Keesje - natuurlijk voor de Big-Ben, om te kunnen bewijzen, dat de familie daar óók geweest is. Ma vindt het jammer, dat Pa geen foto kan maken van Keesje met het schoothondje - natuurlijk heet hij Blackie, hij is immers zwart - voor de Big-Ben, maar ja, de wet is onvermurwbaar. Alleen mensen mogen zomaar het land binnen; alle andere dieren moeten eerst een zestal maanden in een erkende kennel verblijven voor ze de British Commonwealth mogen betreden.

En voor de Engelsman zelf. Voor die, voor ons zo vreemde, conservatieve gentleman en die ouderwets aandoende beleefdheid, als we de tegenwoordig zo algemene stuursheid tenminste modern willen noemen.

De Engelsman kan nog zo - plichtmatig - vriendelijk zijn, hij is en blijft de Engelsman, die zich eigenlijk afvraagt, wat die Europeaan - hij is er zo mogelijk geen - in zijn domicilie zoekt; maar hij veracht ons tenminste niet, of we nu Duitser, Hollander, Italiaan of Noor zijn.

Maar heb niet het hart Ier te zijn. Engeland-Ierland is gelijk water en vuur. De jood, die vooral in Londen vaak de zakentouwtjes in handen heeft, heeft veelal Afrikaanse negers opgetrommeld om de toerist in zijn restaurant te bedienen. De Engelsman verdraagt de neger; de Ier veracht hem; hij voelt zich slechts aangetrokken tot Noord-Amerika. In Engeland is voor de Ier geen plaats, tenzij hij er zich voor leent in de bouw te gaan. Verder dan 'labourer' zal hij het niet brengen. Daarom trekken verder studerende Ieren naar de V. S., zakenlieden en wetenschapsmensen en . . . politici : stond de wieg van de Kennedy's immers niet juist in Ierland? Een van de bewijzen, dat de Ieren in de V. S. beslist wèl de kans krijgen.

De vete tussen Engeland en Ierland dateert van 1921, het jaar waarin de Ierse Vrijstaat ontstond. Officieel heeft Engeland tot 1949 dit tegengewerkt; toen werd aan de Ieren onafhankelijkheid verleend. Tot vandaag de dag kan de Engelsman de Ier nog niet luchten of zien, omdat Ierland geen lid wilde worden van de British Commonwealth. Vandaar dat de Engelsman de Ier niet accepteert en veelal negeert. Ook in de jongste generatie leeft dit nog voort, wat wel blijkt uit het feit dat twee Engelse jongens duidelijk hun neus optrokken, toen bleek dat de jongens, aan wie ze gevraagd hadden met hen te klaverjassen, Ieren waren.

Dat de haat wederzijds is, blijkt uit de bekende Ierse uitspraak: "Never will it be" - nooit zullen we Engels worden. Dit blijkt ook uit die vele Ierse vrijheidsliederen, waarvan ik er, met dank aan Ronald Smith die het mij verstrekte, een wil laten volgen.

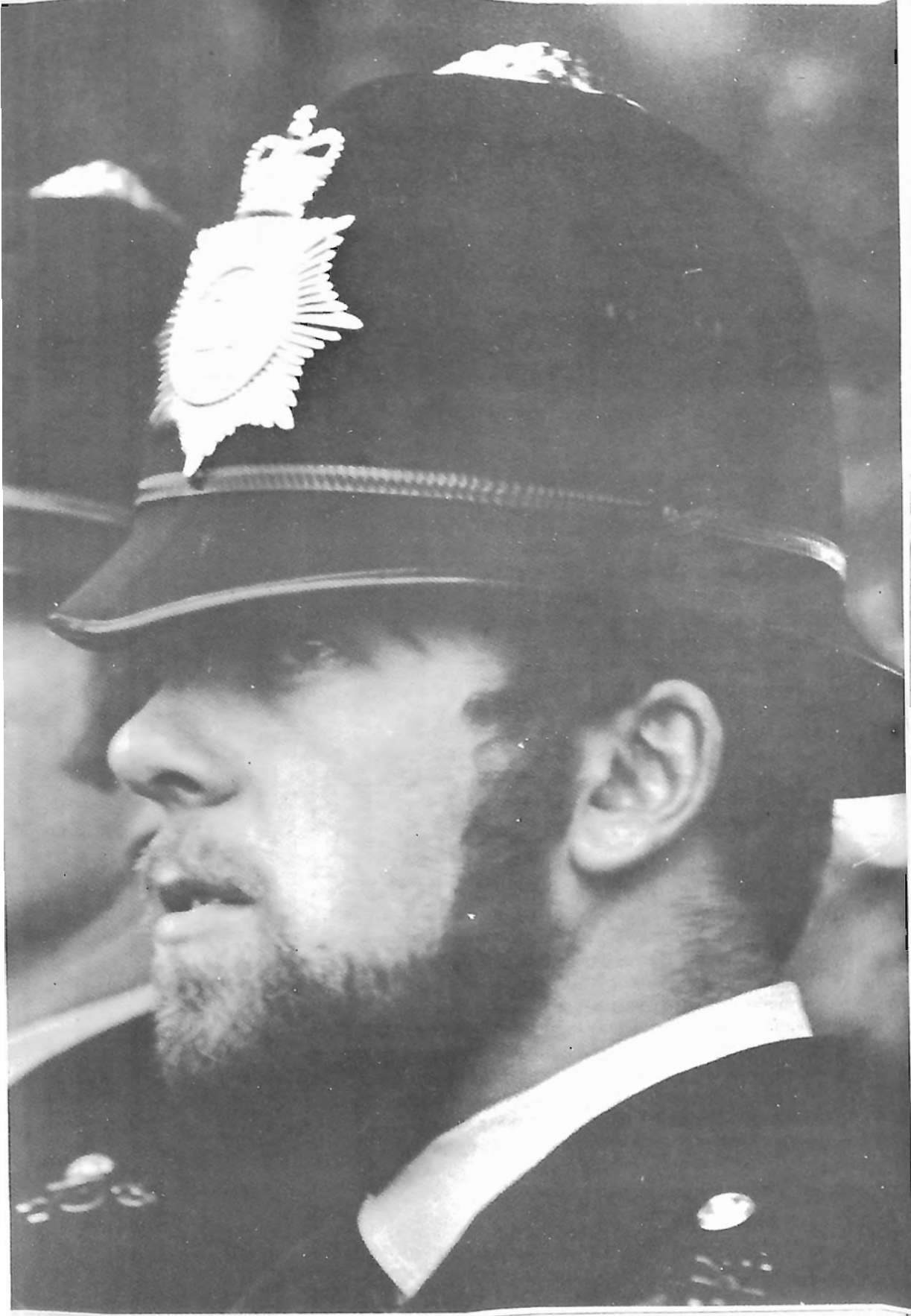
The merry ploughboy

- 1 O'Jam a merry ploughboy
and I plough the fields by day
and a certain thought came to my mind
that I should be away.

chorus :

For I'm off to Dublin in the green,
in the green, where the helmets
glisten in the sun.
Where the bullets crash
and the rifles flash
the echo of a Thomson gun.

- 2 O'I'll leave behind my old grey mare
and I leave behind my plough
and I'll take my short revolver
and my bandoleer of lead.

Zoals de Amerikaan in Nederland mensen op klompen verwacht, verwacht de toerist in Londen louter hippies. Zowel de klompen als de hippies komen echter voornamelijk in de foldertjes voor. Carnaby Street, door velen als het walhalla der herenmode beschouwd, is in werkelijkheid nog slechts een toeristische attractie die zijn weerga niet heeft. Madam Toussauds gruwelkamer poogt een gruwelstemming teweeg te brengen, die volledig wordt overschreeuwd door het helse tumult dat een honderdtal fluisterende bezoekers samen veroorzaken.

Het Londen van de foldertjes is het echte Londen niet. In elk foldertje over deze metropool wordt verteld over de 'dode zondag'. Met een beetje geluk is een zondag in Londen de levendigste dag van je vakantie. Ga 's morgens naar Madam Toussaud; vooruit gezegd: het valt tegen, maar je moet het toch even gezien hebben. Ga erna naar Petticoat Lane - natuurlijk per ondergrondse - en zorg ervoor, daar ongeveer 12 uur te zijn, dan kun je je ogen de kost geven op de jodenmarkt. Zorg er vervolgens voor om twee uur in Hyde Park te zijn. Duim er dan voor dat je, net als wij, het geluk hebt dat er een of andere rel gaande is.

Door het volgen van een stoet bobbies belandden we bij de Franse ambassade, waar een honderdtal negers demonstreerden voor Biafra, dat door De Gaulle erkend is, met als gevolg leuzen als "Long live de Gaulle". Alleen negers kunnen die geweldige spirit (!, lok. 22) en dat overdonderende enthousiasme opbrengen om dansend en zingend de gehele menigte in extase te brengen. Zoiets is uniek. Die spreekkoren, die hossende menigte. De Londense dragers van de wet moesten de negers laten begaan en pas toen deze laatste eigenlijk al weggetrokken waren, kon de politie een zuivering uitvoeren om niet helemaal het blanke gezicht te verliezen.

Zondag 3 uur: Hyde Park; Speakers Corner.
Een belevenis op zich.

Voor een duizendkoppige menigte doet een tiental sprekers hun woordje. Vroeger een executieplaats, nu is de Speakers Corner het symbool van de Britse democratie.

De meest verschillende sprekers verkondigen hun woord, de meest opvallende individuen kan ik niet nalaten te beschrijven.

"The End is at Hand". Een veelzeggende sandwich bij een weinig zeggende sandwichman, die slechts weet te vertellen, dat we moeten oppassen, en moeten boeten, want het einde kan elk ogenblik

komen. Een viertal mensen bidt de gehele middag de rozenkrans tot verbetering van de wereld. Een vertegenwoordigster van het Salvation Army beukt met twee takken op een metalen koektrommel om de menigte wakker te schudden. De Nederlands sprekende Jacobus van Daga vertoont, na genoeg pennies opgehaald te hebben, een striptease waarbij blijkt, dat hij van boven tot onder getatoeëerd is. Negers van de Black Power-beweging treden in discussie met de Ieren, welke laatsten constant gehekeld, maar gelukkig niet afgetuigd worden. Voor de luttele prijs van een paar shilling is het Rode Boekje van Mao te krijgen. Natuurlijk is er een protestzanger, die enige hippies aan zijn voeten heeft.

Een weinig zeggende spreker houdt zijn mond, omdat hij anders de wereld zou kunnen verbeteren, maar hij houdt zijn mond, omdat dat zou uitlopen op een chaos en misschien ook het einde van de Speakers Corner.

Tenslotte vindt ge er een spreker, die meedeelt dat de sprekers gek zijn, maar dat de toehoorders minstens zo erg zijn, omdat ze met domme koppen staan te luisteren en niets te zeggen hebben. Hij heeft de meeste toehoorders.

De Speakers Corner op zijn best, enfin, de ijsverkopers varen er wel bij, want in dit verhitte gewoel lust men één, twee ijsjes wel.

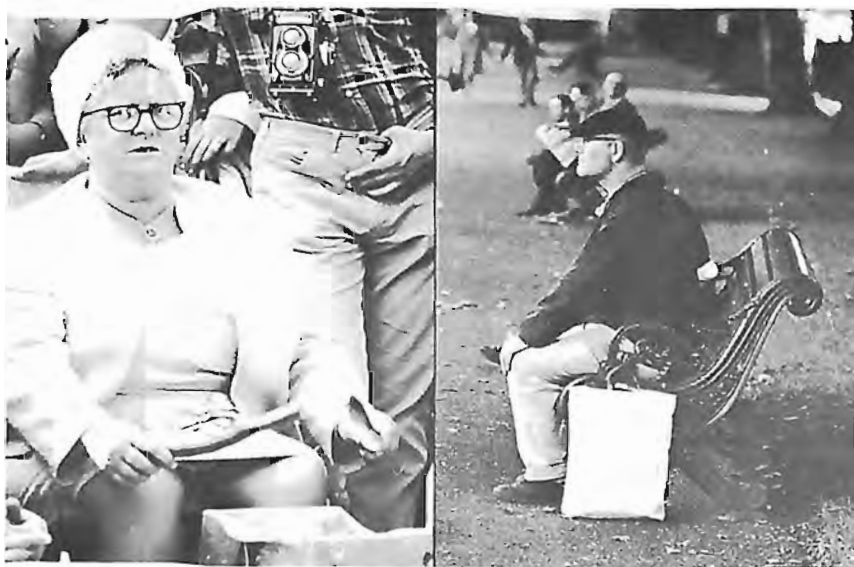

Speakers Corner is het punt bij uitstek, om mensen te ontmoeten; behalve de sprekers en de strecklers, voor wie het hekelen der sprekers een beroep schijnt te zijn, vind je er de meest uiteen lopende soorten toeschouwers, kleuters en overgrootouders, hippies en paters, Engelsen en buitenlanders. Het hele mensenleven is in dit spektakel vertegenwoordigd.

Sketches

Dit is de dode zondag in Londen. Loop 's avonds even door Soho, waar tientallen striptease-tenten zijn, en je zondag is compleet. Je hebt een van de opwindendste dagen meegemaakt in een stad die niet aan je verwachtingen heeft beantwoord, maar wel een stad, die een nieuwe wereld heeft geopend, en waar een sport als nergens anders kan worden beoefend: mensjeskijken, misschien wel de meest opwindende en spectaculaire sport, die dan Mexico wel nooit zal kunnen halen, maar die voor jong en oud altijd weer een belevenis zal zijn.

Op het ogenblik dat ik dit schrijf, is er net bekend gemaakt dat er dit jaar geen verkiezingen komen door het gebrek aan kandidaten. Voor de meesten op onze school is het woord 'verkiezingen' dan ook zonder enige betekenis. Iemand met een goed geheugen herinnert zich misschien nog de verkiezingskampanje van twee jaar geleden met Joris en Frank. Maar deze vertoning was tenaauwernood als een echte verkiezingskampanje te beschouwen.

Pas als we zeven jaren teruggaan komen we een echte verkiezing tegen. Die met Mr. X. En om nu eindelijk het woord verkiezing eens een betekenis te geven, zullen we het over deze Mr. X hebben, in de hoop dat er volgend jaar meer initiatief onder de leerlingen is. Allereerst twee verkiezingsspeeches, uitgesproken op het dak van de rijwielstalling.

J. L.

STEMGERECHTIGDEN I

Het zal U bekend zijn, welke kandidaten zich reeds hebben voorgesteld als aanstaand voorzitter van de schoolraad. Het zal U ongetwijfeld ook niet ontgaan zijn op wat voor minderwaardige wijze dit gebeurd is. Dit voorstellen kenmerkte zich door een volkomen gemis aan achting voor de kiezers, om over de vieze affiches nog maar niet te praten. Er schijnt zelfs, naar ik vernomen heb, een kandidaat in het glazenwassersstadium te verkeren. Dit is erg. Ja, heel erg. Zijn aanhang meent kiezers te kunnen winnen door middel van feestneuzen en nietszeggende spreuken.

Maar . . . . indien er kiezers zijn, die zich laten imponeren door primitieve toeters en knalpotloze brommers en zó hun geestelijke status ten toon spreiden, dan zeg ik, stem op hem, ja doe het.

Maar wilt gij iets meer, iets hogers, iets reëlers, iets krachtigers, iets machtigers, kortom, wilt gij een Schoolvoorzitter, dan is er maar één mogelijkheid . . . .

Stemgerechtigden. er zijn hier harde, bittere woorden gevallen en er zullen er nog meer vallen.

Het zou niet voor mij pleiten, als ik dit niet deed, en het is met weemoed in mijn hart, dat ik mij van deze kwalijke plicht moet kwijten.

Och, ware het maar zo, dat men op een eerlijke manier streed om zijn overtuiging aan de man te brengen, maar jaren van verval hebben de publieke opinie vergiftigd. Aan mij en mijn volgelingen de moeilijke en zware taak hier verandering in te brengen.

Kiezers, veel van het geschrevene is waar.

De vrijheid van drukpers wordt echter ook misbruikt en vals aangewend. Eilaas, eilaas, hoe vaak worden er niet holle frasen geschreeuwd, hoe vaak worden er geen meningen opgedrongen.

Eilaas, eilaas.

Maar óók u w handen, o, kiezers, zijn niet smetteloos. Nog zie ik tomatenspetters op het raam en van uw handen het sap druipen.

Bleven alle kandidaten tot nu toe in het onbenullige, vage, infantiele, nu komt de tijd dat er klare taal gesproken zal worden. Wie zal uitrijzen boven dit minderwaardige, benepen, kleinburgerlijke niveau . . . .

Wie, o wie, mijne kiezers, wie ??

Ja, ik weet het; ook U zult het weten. Nog een wijle, kiezers, en uw oplossing is daar. Heft uw ogen op ten hemel en gij zult hem zien verschijnen, als een geschenk Gods aan deze school.

Hier is Mr. X . . . . .

Pius X'ers !

Gisteren hebt U met de hoop van onze school, gepersonifieerd in de grote, martiale Mister X, kunnen kennis maken.

Inderdaad, kiezers, beter X dan niks.

Mij wacht nu de nare, droefgeestige taak een testament aan de openbaarheid prijs te geven. Laten we, alvorens over deze en volgende schoolvoorzitters te oordelen, terug grijpen in het mistige verleden.

a) Otto Reinierse. Zijn grootste éنية daad was het winnen van de verkiezingen met een voor die tijd geweldige meerderheid van zegge en schrijve, ongelogen, zeventig stemmen.

b) Harry de Breet. O.H. is troef.

c) Almar Deerenberg. Mooie woorden, weinig inhoud, veel gezegd, weinig gedaan.

d) Dick Rottinghuis . . . representatief. Dit was zijn grote en, helaas ENIGE kracht. Amai, Amai. Hij trad de spelregels van het vergaderen met de voeten. Nog erger. Hij stoorde zich er niet aan. Hij was een despoot, maar hij was représentatief. Hij had het woord 'statuten' zeer vaak in z'n mond, maar zat ermee in z'n maag. Ja, als maagzweren mee in zijn maag. Belofde eens in de maand een huiswerkvrij weekend, maar werkte zelf alleen dat weekend.

Maar kiezers . . . zelfs Mister X zei mij: hij was representatief.

Toen anderen zich voor zijn verkiezing uitsloofden, zat mijnheer daar als een opgeblazen kikker in een kinderstoel. Als er gewerkt moest worden, gaf hij de aanwijzingen, ook hier stonden de beste stuurliu aan wal.

Maar, kiezers, wat was het verontrustende, het beklemmende, het de strot snoerende aan deze situatie?

Hij was REPRESENTATIEF.

Zittend op z'n draagstoel als een uitgezakte Sinterklaas, lekker, gezapig, links en rechts buigend en neigend . . . .

En jullie leerlingen . . . jullie bent hier de oorzaak van. Laat zien, dat jullie dit jaar van stomme, luchthappende vissen bent uitgegroeid tot haaien. Scherp - vinnig - venijnig, en strijdbaar.

Laat zien, dat je je geen rad voor ogen laat draaien.

Pius X'ers, dan komen we tot de kardinale, de aller overheersende, alles bevattende vraag, waar alles om draait.

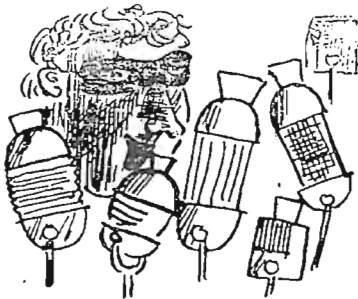
Is er nog een uitkomst uit deze wanhopige situatie?

Pius X'ers, dan wijs ik op

M I S T E R X !!!

Vraag- gesprek

met
mister
X

Vrienden, een groot voorrecht is mij ten deel gevallen: Mr X heeft erin toegestemd, dat hem een klein vraaggesprek werd afgenomen, en ik ben de gelukkige die dit doen mag. Met knikkende knieën nader ik Mr. X; reeds nú voel ik de invloed, die van hem uitgaat.

Mr. X, wat zijn de redenen geweest voor uw kandidaatstelling?
Vrienden, Mr. X vond het peil waarop deze verkiezingen staan zó laag, en de acties zó minderwaardig, dat hij tot het uiterste is gegaan en zichzelf kandidaat heeft gesteld.

Mr. X, wat denkt U van de overige kandidaten?

Tja, kiezers, dit is even pijnlijk. Mr. X staat stomverbaasd te horen, dat er nog andere kandidaten zijn!

Mr. X, acht U uw campagne geslaagd?

Mr. X vindt dit een overbodige vraag; het stond namelijk bij voorbaat reeds vast.

Kiezers, als laatste vraag wilde ik Mr. X vragen

waarom hij zo geheel in closetpapier gewikkeld is.

Vrienden, Mr. X sprak toen tot mij de historische woorden:

"Omdat ik overal schijnt aan heb."

Vrienden,

Mochten er onder U nog zijn, die twifelen hoe hun stem uit te brengen, slaat dan uw blik op naar Mr. X en ziet zijn koene figuur, zijn stoere borst, en U zult het weten.

Ja, want Mr. X is de man, die een hele school van kauwgum kan voorzien, wiens vingerknip een politieke crisis kan veroorzaken.

Hier staat Mr. X voor U, het symbool voor de vernieuwing van het schoolleven. Hij en zijn medewerkers zullen in staat zijn om een frisse wind van activiteit door de school te laten waaien; vrienden, gij hebt geen aansporing meer nodig, want . . . .

MISTER X BELOOFT NIET ALLES,
MAAR HIJ DOET WAT HIJ BELOOFT!

* *

EN NU ALS LAATSTE, EEN BESCHRIJVING VAN DEZE VERKIEZINGSDAGEN . . . . .

Woensdag 1ste dag

De verkiezingstijd is losgebarsten . . . . ssttt . . . feestneuzen, toeters, pang boemm! Leerlingen komen op school en vragen zich verbaasd af wat dit moet betekenen. Aanvankelijk dacht men aan een reclamestunt van Albert Heyn die harems ijsvrij bier enz. aanbod. Tevergeefs zocht men naar de Premie van de Maandklub.

Tussen de lessen hysterisch gebrul; witte schimmen trekken schielijk door de gang. Tijdens de pauze valt hier en daar het woord 'verkiezingen' en als zes witte soepjurken over de cour bewegen, wordt het vermoeden dat de verkiezingen begonnen zijn sterker. Een medewerker van een van de kandidaten neemt stelling op het dak. De eerste tomaten vallen. In de grote pauze op veler verzoek Hans de Draaier.

Donderdag 2de dag

8.55 uur. Nog steeds dezelfde a-viesjes.

11.10 uur. Een van de witkielen stelt vertwijfelde pogingen in het werk om het dak te bereiken. Als hij hierin geslaagd is, stijgt een hoongelach uit de menigte op. De inmiddels in tomatensap gedrenkte witkiel spoedt zich van het dak af. Dhr. Meijer poogt vergeefs het fruit een meer pedagogisch en agrarisch verantwoorde bestemming te geven. Gebruik makend van de verwarring, beklimt een bekende figuur het spreekdak. Een gejuich gaat op. Aan het eind van de indrukwekkende redevoering worden angstige kreten geslaakt. De meute verstomt, leraren verbleken, schrik heerst alom. Men ziet omhoog en wijst . . . . Daar is Mr. X.

Een historisch gebeuren.

Vrijdag 3de dag

Kenmerkt zich door galgenhumor en verslagenheid bij de andere kandidaten. Igno loopt te leuren met de rose vruchten van z'n nachtelijk stencilwerk. Hans, als 'n geslagen man bij het zien van zijn galg, wordt op een bokkewagen voortgezeuld.

Hemmie tracht zijn feestneus aan Hans over te doen. Een pop met de letters Dick wordt officieel opgehangen.

Na deze lugubere terechtstelling wordt de lijkrede uitgeschreeuwd.

Nog tot in het diepst van hun zielen geroerd, ziet de getergde menigte Mister X en zijn hemelse heirscharen weer verdwijnen.

Na dit indrukwekkende optreden wisten allen, dat Mister X als overwinnaar uit de bus zou komen.

VRIENDINNEN

"De man waarmee ik nog eens zal trouwen, moet 'n echte held zijn!"
... "Ja, dat dunkt mij ook!"

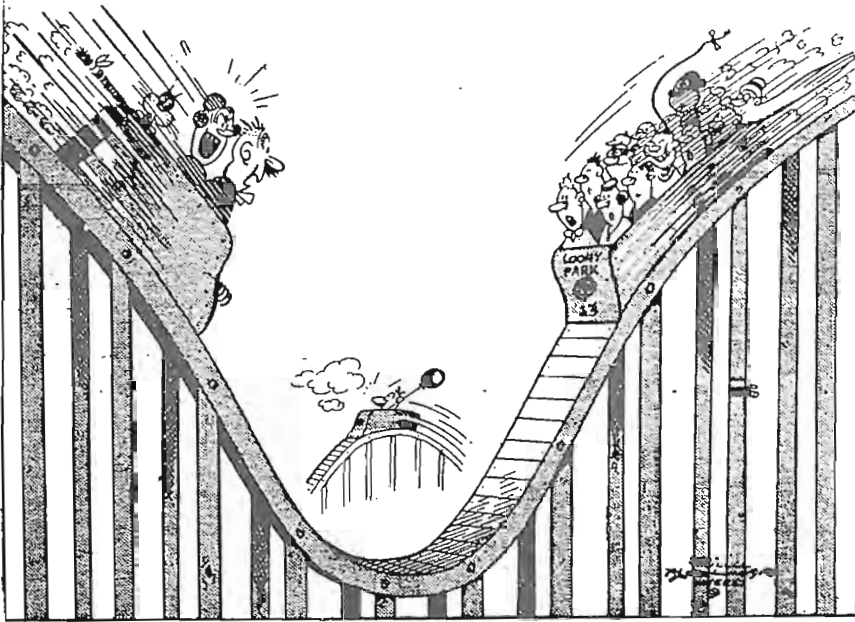
"Zeg Magda, als mijn slaapmuts weer'ns in de was gaat, vraag dan of ze er geen stijfjel in doen ..."

"Henkie, ik waarschuw je nou voor eens en voor altijd, dat als jij dat lelijke gezichte trekken niet afleert, jij vandaag of morgen nog's zo'n lelijk gezicht."

....."Is dat met Oom Dorus ook gebeurd, Moeder?"

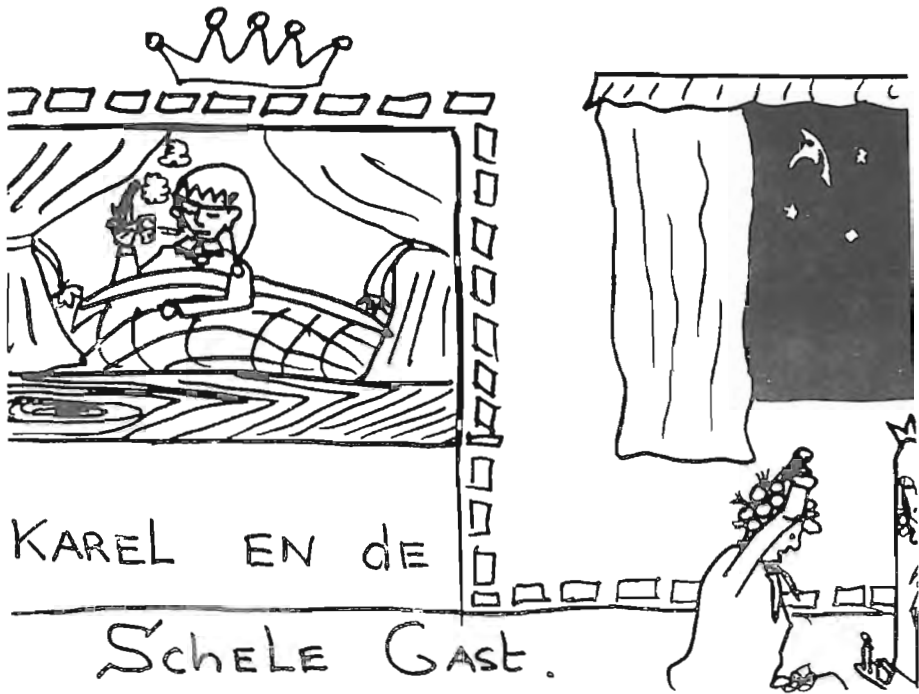

"Daar hē-je 't nou al . . . . jij met je bochten afsnije!"

"Ik schilder de ene helft rood en de andere helft blauw. Nou, dan zul je 's horen hoe de getuigen elkaar tegenspreken."

Koning Karel zat rechtop in bed en kneep het peukje van zijn laatste Camel uit.

"Ik vraag me af, waar de Schele Gast blijft", merkte hij ontevreden op.

"Nou, dat hoef je niet te vragen," vond zijn vrouw, terwijl ze een laatste papillot in haar lokken draaide. "De vier Heemskinderen geven een fuif en daar is-t-ie natuurlijk niet vandaan te slaan."

"Het wordt anders tijd dat hij eens aankomt," overwoog Karel. "De bodem van de financiële kous schemert reeds bedenkelijk door de laatste Carolusgulden!"

Onbewust van het feit, dat men ginds smartelijk naar hem uitzag, plengde de Schele Gast tranen bij het lijk van zijn wijnglas, dat door het middelste van de vier Heemskinderen in dolle overmoed was onthoofd.

"Ik vind jou maar een raar kind", sprak de Schele Gast verwijtend, "als dat hier zo gaat, zal ik eens een dikke brief naar de Heemschut schrijven".

Het jongste Heemskind wenkte een lijfeigene. "Zet eens een raam open!" gebod hij.

"Het is hier om te stikken!"

"Als je je schoenen eens aantrok", zei z'n broer hatelijk, "laat dat raam dicht, Halewijn!"

Halewijn keek besluiteloos zijn beide meesters aan, niet wetend welk bevel op te volgen.

"Halewijn!!" donderde de jongste en de arme knaap voelde het hennep al in zijn nek kietelen. De Schele Gast echter redde de situatie.

"Minstree! Minstree!" riep hij met een fors gebaar. De bard greep zijn instrument en speelde de intocht der gladiatoren in een arrangement van Cicero. Op waarlijk magistrale wijze kwamen de gebronsde krijgers uit zijn luit draven, uit een zijvleugel van het paleis, tegemoet gehuppeld door een aantal Nubische slavinnen, tot wie de New Look nog niet scheen doorgedrongen. Bij dit fantastische schouwspel zweeg zelfs de luit en alleen het wippen van Schele Gasts adamsappel was hoorbaar. Zijn vreugde was echter van korte duur, want plotseling kwam er een hijgende slaaf binnen gesnel, die zich voor hem op het parket wierp.

"Telegram voor U, Heer", stamelde hij en ontlokte zijn kiel een rol perkament. De Schele Gast zette zijn lorgnet op en wierp een blik op het stuk.

"Er zitten drie Carolussen strafport op, Heer", waagde de slaaf op te merken.

"Halewijn! Port voor meneer", schreeuwde de Schele Gast en hij wijdde zijn aandacht weer aan het stuk. De slaaf onderhield zich zoland met een van de Nubische danseressen. "Je ziet er verhit uit, jongeling", merkte ze op, "een frisse kus zou je zeker verkwicken."

"Nou zus, als 't jou hetzelfde blijft, heb ik liever een puntenkaart, die schijn je toch niet te gebruiken", grinnikte de bode.

"Caramba!" schreeuwde de negerin en ze peuterde een haarspeld uit haar kroeskop.

"Stilte!" riep de Schele Gast. Hij werd nerveus, want Karel schreef een beroerde hand.

"waarde schele gast stop wacht op je met ongeduld stop staak braspartij stop karal rex stop"

ontcijferde hij tenslotte. De Schele Gast werd plotseling actief, liep twee Heemskinderen en een gladiator omver en stond toen buiten, waar zijn koets met de fraaie schimmels wachtte. "Dadelijk naar het Rex theater! . . . Eh, ik bedoel, dadelijk naar Karel!", schreeuwde hij en wrong zich in de kussens. In dolle vaart joegen ze over de nachtelijke landweg en menig eenzaam poorter besmeurde het asfalt met zijn inhoud. Weldra kregen ze de monumentale transen van Karels home in het oog. De Schele Gast wou heel huiselijk de slotbrug oversnellen, toen een hellebaard rakelings langs zijn middagmaal flitste. Omdat de Schele Gast geen bloed kon zien, vooral niet als het van hemzelf was, onderbrak hij zijn wandeling.

"Het wachtwoord", zei de man aan de andere kant van de hellebaard.

"Soldatentententoonstellingsterreinknecht", probeerde de Schele Gast, maar daar kon de Cerberus het niet voor doen. "Sakkerloot", peinsde de Schele Gast.

"Dat is het", zei de Hellebaardier. "Ga uw gang, de sleutel ligt onder het matje."

"Je bent een beste, brave jongen", sprak de Schele Gast geroerd, "ik zal om je denken met de opslag."

De krijger pinkte een traan uit zijn baard en de Schele Gast een mug uit zijn oog, want hij liep net door een zwerm. Hij wipte de drie hardstenen tredjes op en gaf een bescheiden bonk op de deur. Een ruige dwerg die wegdukte boven het Vakblad Voor Vorstelijke Voordeurdienaren, kroop zuchtend achter zijn potkachel vandaan en toonde de Schele Gast door het tralieraampje een neus, die duidelijk toonde dat zijn eigenaar niet met geitemelk was grootgebracht.

"Komt Karel?" vroeg de Schele Gast. De dwerg haalde een paar tengere schouders op.

"Sallesien", besloot hij arrogant en de Schele Gast ontdekte, dat niet alle kwasten uit een citroen geboren worden.

Koning Karel had juist Einhard, zijn voortreffelijke geheimschrijver, bij zich. De oude baas zat op de rand van de vorstelijke sponde en schroefde bedachtzaam de dop van z'n Parker. Mevrouw de Grote was zedig onder de dekens gekropen en slechts haar papillotten staken als een midvormde denneappel boven het molton uit. De oude baas, die wel een potje bij zijn patroon kon breken, prikte schertsend zijn pen in het dek op de plaats waar hij Karels grote teen vermoedde.

"Staaak die kortwijn, Einhard!", zei Karel streng, "anders zal ik je een peut met mijn familiewapen geven!" De oude heer beet zenuwachtig op z'n snor en dacht aan z'n pensioen.

"Kijk, daar hebben we Ethelwulf", sprak Karel opgewekt, toen de dwerg binnen stapte, "kerel wat heb jij toch een hopeloos figuur. Ik wil wedden, dat jij een voorvader van Quasimodo bent."

"Ik zal er mijn trouwboekje eens op naslaan", beloofde de dwerg, maar ter zake, sire. Er staat een figuur op de stoep te tandakken. "Hoe ziet-ie d'r uit?" wilde Karel weten. "Nou, niet om het een of ander," zei Ethelwulf, "maar ik zou'm niet graag om mijn brandkast zien zwerven."

"Dan is het de Schele Gast", besliste Karel, "laat 'm maar binnen. Einhard, je kunt gaan!"

De oude boog het hoofd, wierp een steelse blik naar de papillotjes en botste bij de deur tegen de Schele Gast op.

"Bonjour, Karel, bonjour. Daar ben ik dan."

"Ja, dat zie ik," zei Karel, "je bent laat, Schele Gast. We zullen hard voort moeten maken, wil deze, onze derde tocht, een succes worden."

"Wie dacht je vannacht te bezoeken?" vorste de Schele Gast.

"Luister eens," sprak Karel, "die Ethelwulf hè, dat ventje met die paarse heuvel tussen z'n konen; jouw gezicht beviel hem niet, beweerde hij. En dan mompelde hij nog iets over een brandkast. Ik betaal hem nogal zwaar, weet je." Karel knipogde schalks.

"Begrepen", grinnikte de Schele Gast, "ik wou dat ik er bij kon zijn, als ie morgen geruineerd langs de prikkdok sluipt."

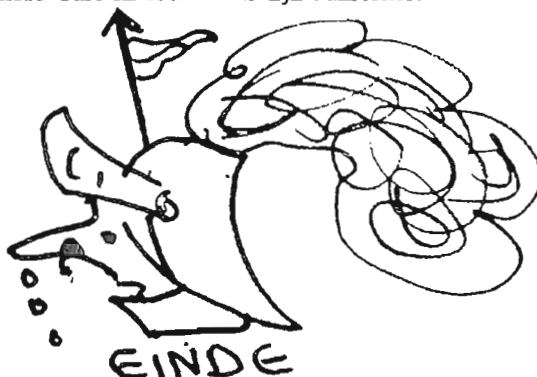
"Kom", zei Karel en hij sloeg zijn mantel om, "op weg, Schele Gast!" Op dat moment liep de tam-tam op het voorplein af. "De Hunnen komen!" ving Karel op.

"Mozes! Schele Gast, hoor je dat? Laat onmiddellijk de slingerblijden vullen, vers vergif aan de pijlen smeren en bel koning Arthur en de ridders van de Ronde Tafel op, dat ze komen helpen, de beschaving van het avondland te verdedigen!"

De Schele Gast nam zijn hand van het nachtkastje en spoedde zich weg.

Koning Karel zat rechtop in bes en zocht naar de peuk van zijn laatste Camel.

Buiten liep de Schele Gast en zocht naar zijn aansteker.

inge 4G

NIEUW BESTUUR

Vrijdag 11-10-'68: Door middel van enige op de muren geniete papiertjes was bekend gemaakt, dat er om 13.15 uur in de lokalen 6 en 7 een vergadering van de leerlingenvereniging zou worden gehouden, waarbij alle raadsleden aanwezig moesten zijn. Om 13.01 u. was de gang bij deze lokalen al aardig verstopt. In de lokalen zelf waren enkele nijvere meiskes bezig stoelen en tafels in een fleurig motief te rangschikken. De vergadering begon eigenlijk toen de heer Verhagen om 13 u. 11 of 13 u. 12 vervaarlijk zwaaiend met de voorzittershamer binnentrad. Nadat iedereen een plaats had gevonden (dit leverde enige moeilijkheden op, zoals bijv. die vijf personen die tesamen op drie stoelen zaten, erg knus), begon de vergadering officieel. Amy E. las gevoelig de notulen voor. Toen kwam de voordracht van het nieuwe bestuur. Eén persoon had zich beschikbaar gesteld, ene Amy E. De keus was dus niet bijzonder moeilijk. Zij werd met een overweldigende meerderheid van stemmen gekozen. (Deze werd wel niet precies geteld. . .) Dit gebeurde wel niet helemaal volgens de regels, maar dat kwam wel vaker voor, aldus ondervoorzitter F. Meijman. Amy E. kreeg van het vorige bestuur nog een getuigschrift van goed gedrag voor het vervullen van het ambt van secretaresse in het afgelopen jaar. F. Meijman bood Amy de voorzittershamer aan die zij stil, onder de indruk van het plechtige moment, in ontvangst nam. Meteen herstelde zij zich weer en las met ferme vastberaden stem haar programma op, met o. a. een schaatsmiddag voor de lagere klassen, waartegen door de desbetreffende klassen even ferm werd gereageerd (ongeveer als zwavel en ijzer bij verhitting = rotte-eieren-lucht). Toen kwam het onderwerp contributie, waarbij verbluffende staaltjes van rekenkunst werden vertoond. Op voorstel van ene H. Caudron werd de contributie tot f 2,00 verhoogd. (Paviljoen III blijkt nog steeds een nuttige instelling te zijn), dit mede door de fanatieke steun die J. Köster hieraan gaf (mag ook mee naar bovengenoemde instelling). Dhr. Verhagen gaf als toelichting, dat het geld dat door de leerlingen betaald wordt, o. a. bestemd is voor grafkransen voor leraren. Bij de rondvraag kwam te voorschijn, dat de zgn. verplichte schoolmis helemaal niet verplicht is, maar alleen voor liefhebbers. H. Caudron kwam toen weer in de aether met het onderhand afgezaagde voorstel een koek- of cola automaat te installeren. Dit werd resoluut afgewezen door een 1ste klasser met "laat ze dan zelf cola en koek van huis meenemen". De zaal werd afgebroken!!

Als laatste voorstel kwam het idee om een soort schoolreisje te houden in plaats van de schaatsmiddag. (De red. van Bolwerk zou graag wat reacties op dit idee ontvangen)

Het nieuwe Bestuur:

de heer Verhagen	-	mentor en souffleur
A. Ekelschot	-	voorzitster
A. Christ	-	secretaresse
R. Tan	-	penningmeester
D. Iping	-	sportvertegenwoordigers
E. Hoebink	-	
F. Meijman		vertegenwoordiger G. O. V.
J. Lohmann		vertegenwoordiger BOLWERK

Elk jaar wordt er in de herfstvakantie een toernooi georganiseerd in de volgende sporten en kunsten: basketbal, waterpolo, zaalhandbal, korfbal, tafeltennis, volleybal, judo, dammen en schaken. Het artistiek programma bestaat uit tekenen, boetseren, fotograferen en reportage. Aan dit laatste gedeelte deed onze school niet mee . . . er schijnt niemand op onze school te zitten die iets kan op dit gebied. Voor het sportieve gedeelte heeft het Pius X wel teams ingezonden, maar lang niet in hun sterkste opstelling, met uitzondering van tafeltennis (jongens en meisjes) en schaken.

We zullen nu maar systematisch (om het netjes te houden) een overzicht geven van de twijfelachtige prestaties van onze teams.

Allereerst basketbal. In de eerste ronden wonnen zowel de jongens als de meisjes één wedstrijd, en verloren ze er eveneens één. Voor de jongens was dat bepaald geen schande. Wilskracht SN.L. is gewoon sterker. Deze werden dan ook kampioen. Genoemd resultaat betekende voor beide teams de herkansing. Bij de meisjes was er al één naar huis gegaan, zodat ze met z'n vieren verder moesten spelen.

Toch wonnen ze verder alle wedstrijden, waarbij M. Mooy de goalgetter (?) was. Ze werden nog achtste. En dat met z'n vieren. De jongens deden het minder goed: een twaalfde plaats.

Bij zaalhandbal ging het schijnbaar beter. De jongens wonnen de eerste twee wedstrijden en waren dus in ieder geval bij de laatste acht. De volgende wedstrijden verloren ze echter met zulke cijfers (20-4), dat ze ook niet verder kwamen dan deze plaats. Bij het meisjesteam kwam evenmin veel te voorschijn, ondanks de inspanningen van hun coaches, ene E. Hoebink en dhr. Tel.

Bij schaken ging het eveneens balen, voornamelijk door het falende tweede bord, dat reeds na een paar zetten remise aanbood, of zelfs opgaf om maar gauw naar handbal te kunnen kijken.

Dammen werd nog een tweede prijs. Er waren echter maar drie deelnemers in afd. A, waarin Pius X speelde.

Tafeltennis werd, om het nog even op te fleuren, onze enige triomf. De jongens werden tweede, wat hier heel respectabel was, en de meisjes zelfs, ik durf het bijna niet te zeggen, eerste. Hoera, we hebben toch nog iets gehaald.

j.l.

In deze dulle buurt heeft BOLWERK de vorige jaargangen gewoond. Met de sanering van dit slop is hij echter verhuisd naar een zonniger en vrolijkere wijk, althans dat hoopt de nieuwe redactie.

OSDORP.

10 JAAR

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van OSDORP werd er een kunstexpositie gehouden in de kerk "De Uitweg", met o. a. werk van Jan Wolkers. Deze expositie was in zoverre uniek, dat voor het eerst de amsterdamse kunstenaarsverenigingen samengewerkt hebben bij de voorbereiding ervan. De grootste stunt van de tentoonstelling was wel een schilderij van f 200 000. De maker van dit kunstwerk bleek bij navraag als volgt te hebben geredeneerd. "Dit schilderij is volgens mij f 2000 waard. Tegen die prijs koopt men het niet, maar niemand praat er ook over. Als ik het nu met het bordje f 200000, - tentoon stel, koopt ook niemand het, maar wel zal er over gepraat worden. En iedereen trapt er in, ook wij zoals u onderhand wel gemerkt zult hebben.

Na het bezichtigen van dit schilder- en plastiekwerk, waar enkele leuke dingen bij zaten (de werken van Jan Wolkers, die zich kenmerkten door een overdadig gebruik van lucifersdoosjes en badmintonshuttles), liepen we door naar de fototentoonstelling, die ons een beetje tegenviel. Dat werd echter weer helemaal goedgeemaakt door de amateur-tentoonstelling "Creatief Osdorp" met o. a. op zeer hoog peil staand werk van kinderen en ouden van dagen.

Nadat we alles bekeken hadden, waren we nog in de gelegenheid een van de organisatoren van deze expositie, en leider van het wijkcentrum Osdorp, enkele vragen te stellen. Deze vertelde, dat de kunstexpositie bedoeld was om de mensen in Osdorp vertrouwd te maken met moderne kunst, en dat de afdeling Creatief Osdorp als doel had de scholen, die geen handenarbeid in hun lesrooster hebben, onder druk te zetten. Dat gaat als volgt. We nemen de hypothetische figuur Jantje, die op een van deze scholen zit. Zijn ouders gaan ook een kijkje nemen in "De Uitweg". En wat zien ze niet? ... de school van Jantje. Wèl het prachtige werk van andere scholen. Thuis gekomen vragen ze natuurlijk: "Jantje, waarom was jouw school er nou niet bij?" - en dan moet Jantje met het schaamrood op z'n kaken zeggen: "Ma, we hebben helemaal geen knutselen op school". En dat neemt Ma natuurlijk niet.

Verder hadden we het nog over het wijkcentrum, dat Osdorp al 5 jaar lang wil hebben en waar nog maar één ding voor nodig is: f 4 000 000, en dat de politieke partijen in de Tweede Kamer het erover eens zijn, dat er zo'n centrum moet komen, maar onderlinge meningsverschillen hebben over "Hoe komen we aan dat geld".

Als laatste punt vroegen we, hoe het nu gesteld was met de recreatie in Osdorp. Het antwoord was, dat dit erg tegenvalt. Er komt in de toekomst een bos, tweemaal zo groot als het Amsterdamse Bos, maar iets eenvoudigs als een chinees restaurant, is er niet. En, en dat is ons ook opgevallen, met uitzondering van de Osdorperban en Tussenmeer (en deze laatste ook voor een deel) ziet Osdorp er erg saai en doods uit. C'est tout.

j.1.

foto's r.van soest

KRONIEK

- 9.9. '68 Dhr. Verhagen wordt diep geschokt. In een gymnastiekklas met $\pm$ 25 van de stoerste jongens die er maar op school zijn, vraagt hij glimlachend: "Wie doet er mee met sportdag?", een hoop vingertjes verwachtend. Edoch, het bleef doodstil en niemand verroerde zich. 0% meldde zich, en de heer Verhagen is een illusie armer.
- 18 sept. Dhr. Beekman vertelt in een onderonsje, dat hij het afgelopen jaar zestig jassen in de gangen heeft opgeraapt. En die andere 200 dan?
- 19 sept. Er wordt bekend gemaakt, dat man en vrouw voortaan voor de wet gelijk zijn in het huwelijk. Een opluchting voor de vele manlijke Pius X'ers, die plannen hadden.
- 26 sept. Op het meest gunstige ogenblik werd zijne hoogheid Prins Johan Friso Bernard Christiaan David, prins der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, jonkheer von Ambtsberg, geboren.
- 27 sept. Sportdag afgelast tot groot verdriet van een 5 HBS'er, die de hele zomer getraind had voor de 2000 m loop, en deze nu liep in de ongelooflijke tijd van 7 minuten 45 seconden.
- 28 sept. Dhr. van Lent en dhr. Tel gaan klas aan klas af om onschuldige Pius X'ers te strikken voor hun Engelandreisje, o. a. door de belofte van zachte bedden.
- 11 okt. Nieuw schoolbestuur geïnstalleerd. Programma: voorstellen nieuw bestuur, aftreden oud bestuur, installeren nieuw bestuur; programma nieuw bestuur.
- 12 okt. Er wordt een circulairretje uitgedeeld onder de naam "Bolwerk". Wij hopen dat de nieuwkomers op onze school geen verkeerd idee hebben gekregen van BOLWERK.
- 15 okt. Wij hoorden vandaag een derdeklasser verzuchten: "ooh, zeven uur zonder vrouwen, pils of sigaretten . . ."
- 18 okt. Er lopen in het openbaar een paar leerlingen op het dak met een bord voor hun hoofd.

*

j.l.

Voor de Juniores

Jeugdige heren
van 2 tot 16 jaar

Van Baerlestraat 10
telefoon: 73.34.40

The Society Shop

AMSTERDAM

HEREN- EN JONGENSKLEDING

Voor de Seniores

Van Baerlestraat 10
hk. P.C.Hoofstraat
telefoon: 79.12.53

BANDRECORDERS

TELEVISIE - HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN - WASMACHINES

PLATENSPELERS

POSTJESWEG 69-77

Dejo

TELEFOON 8 4974

JAN TOOROPSTRAAT 73-75

TELEFOON 13 5678

RADIO - VERLICHTING - ELEKTR. APPARATEN - KOELKASTEN

Speciaal voor leerlingen van L.O.-, M.U.L.O.- en V.H.M.O.-scholen

BIJLESSEN IN :
(deegewoont aan huis)

REKENEN - WISKUNDE
NATUUR- EN SCHEIKUNDE

JAC. JANSSEN

POSTBUS 1563

HANDELSOPLEIDING
DINKGREVE
WILLEMSPARKWEG 31
AMSTERDAM-ZUID
TELEFOON 71 24 04

Succes door energie!

Handelsopleiding

H. J. B. Dinkgreve

Boekhouden M.O. - S.P.D. - M.B.A. - Praktijk-
diploma's Boekhouden en talen. Typen en Steno
Middenstandsdiploma (officiële I.M.O. opleiding)

Lid V.D.P.I.H.

Lesadressen: Willemsparkweg 31 - Da Costakade 102
Jan de Louterstraat 40, Slotermeer

HET SCHIP
BOLWERK
keert behouden terug

(vertaling: Het Schip BOLWERK keert behouden terug)

